

El descans i la vida interior

Proposem algunes consideracions que sant Josepmaria Escrivà va fer en els seus escrits sobre el descans i la tasca de caminar vers Déu que cada cristià ha de dur a terme en la seva vida quotidiana.

13/07/2007

De Solc:

* La santedat, el veritable afany per aconseguir-la, no es permet pauses ni vacances (Punt 129).

* Sempre he entès el descans com a apartament de les coses contingents de cada jornada, mai com a dies d'oci.

Descans significa estancar: fer còpia de forces, ideals, plans... En poques paraules: canviar d'ocupació, per tal de tornar, en acabat —amb nova empenta—, al quefer habitual. (Punt 514)

* Després d'enviar els seus deixebles a predicar, quan tornen, el Senyor els reuneix i els invita a anar amb Ell a un lloc solitari perquè descansin... ¡Quines coses que els demanaria i els explicaria Jesús! Doncs... l'Evangelí continua essent actual. (Punt 470)

D'Amics de Déu:

* Prosseguiré aquesta estona de conversa davant el Senyor amb una nota que vaig fer servir anys enrere i que manté encara tota la seva actualitat. Vaig aplegar aleshores

unes consideracions de Teresa d'Àvila: tot és no res, i menys que no res, el que s'acaba i no plau Déu. ¿Enteneu per què una ànima deixa d'assaborir la pau i la serenitat en allunyar-se del seu fi, quan s'oblida que Déu l'ha creada per a la santedat? Esforceu-vos a no perdre mai aquest punt de mira sobrenatural, tampoc a l'hora del lleure o de l'esplai, tan necessaris com el treball en la vida de cada un. (Punt 10)

* Penseu que Déu estima apassionadament les seves criatures, i ¿com pot treballar l'ase si no li donen menjar, ni disposa d'un temps per a refer-se, o si li minven el vigor amb massa garrotades? El teu cos és com un pollí -un pollí fou el tron de Déu a Jerusalem- que es deixa cavalcar pels camins divins de la terra: cal dominar-lo perquè no es desviï dels camins de Déu, i animar-lo per tal que el trot sigui tan alegre i

abrivat com es pot esperar d'un ase.
(Punt 137)

* No hi ha dates dolentes o inoportunes: tots els dies són bons per a servir Déu. Només sorgeixen les males jornades quan l'home les malmet amb la seva absència de fe, amb la seva peresa, amb la seva desídia que l'inclina a no treballar amb Déu, per Déu. Beneiré el Senyor en tot moment!. (Punt 52)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/el-descans-i-la-
vida-interior/](https://opusdei.org/ca-ad/article/el-descans-i-la-vida-interior/) (15/12/2025)